

ВРОЦЛАВ – ПОЛЬСЬКА ВЕНЕЦІЯ

Польська фундація „Партнерство задля демократії” запросила журналіста нашого видання для участі в програмі „Журналістські майстерні”. Вони проходили для журналістів України у Вроцлаві – найбільшому місті на заході Польщі.

Тумський острів – окраса міста

Від Києва до Вроцлава 1150 км. Подорож потягом до Львова, а потім автобусом до міста призначення займає близько доби. За світловий день ми перетнули майже всю Польщу. Дороги рівні, сміття немає, обійся селян від шляху проглядаються, як на долоні. Сусіди не гордяться один від одного височенними парканами. Здебільшого їхні акуратні дворики по периметру тісно обсажені туями, які власне і стають загорожею. Замість вишневих українських садків тут зеленіють ялини і сосни. До речі, про зелень. Наприкінці березня у Польщі цвіли абрикоси, бавила око молоденька травичка.

Звідкіля гроші?

Кажуть, Вроцлав схожий на різні міста. Дивлячись, кому у якому довелось побувати: Венеції, Відні, Празі, Амстердамі і навіть Токіо. Я за кордоном вперше, тому він нагадав мені Львів. І в українському, і в польському містах є стара частина міста, вимощена бруківкою – головна площа Ринку, в центрі якої розташована будівля ратуші. До речі, в обох містах живе приблизно однакова кількість людей: близько 640 тисяч. А далі пішли відмінності, і не на нашу користь.

За останні 18 років місто стало надзвичайно привабливим для іноземних інвестицій, перегнавши в цьому навіть Краків і намагається наздогнати Варшаву. Такі світові фінансові кити як „Тойота”, „Вольво”, „Філіпс”, „Сіменс” та десятки інших вклали значні кошти в розвиток своїх підприємств у Вроцлаві, створивши цим самим 40 тисяч нових робочих місць для мешканців міста. А якщо приплюсувати сюди ще й допомогу Євросоюзу, хоча чужі гроші рахувати не годиться – то виходять чималі суми в мільйонах (!) євро. Тому чого дивуватися, що дороги, мости, пам'ятники архітектури, парки та, зрештою, все

Вроцлавці пишуться ним. Це відчувалося на зустрічах і презентаціях фірм і навіть з розповіді екскурсовода. Дуже люблять свого мера Рафала Дуткевича, який тримається при владі з 1989 року, чого немає в жодному з міст Польщі. Його навіть не критикує відома опозиційна газета „Виборча”: немає за що. За 4 останні роки його керування містом безробіття скоротилося з 14 до 8,5%.

Кожний п'ятий житель міста – студент. Найбільший навчальний заклад – Вроцлавський університет, у якому навчається 38 тисяч студентів. Йому 305 років. Він вважається шедевром стилю бароко. Нас приймали у найкращій залі, яка називається Леопольдіна. Тут збережено оригінальне оздоблення стін і стелі. Найважливіші події у місті відбуваються саме тут.

Помаранчева історія, або Цікавинки

Вроцлав вважають одним з найбагатших і найкрасивіших польських міст. Тут можна знайти архітектуру різних епох. Місто розташоване на Одрі, яка має багато рукавів і каналів, через які пере-

ФУТБОЛ

Вроцлав є одним з чотирьох міст, які разом з чотирма українськими містами претендують на організацію чемпіонату Європи з футболу у 2012 році. Місто ще не має стадіону для цієї події, але якщо надії ствердяться, його побудують. Не сумнівайтесь!

кому знаходиться найстаріша частина міста. Увечері він освітлюється газовими вуличними ліхтарями, запаленими вручну. Від ілюмінації костелів взагалі ж очей відірвати не можна. Згаданий вище Майдан Ринку вважається однією з найбільших площ Європи. У підвалі ратуші – колишній резиденції правителів міста – розміщений найстаріший в Європі ресторан, який

перетворювали на живих істот. І оскільки люди дуже мало знають про життя гномів, збудували власний музей.

– Його можна було б відвідати, – запевнила екскурсовод, – але охоронець спить, – і показала на будівлю заввишки з півметра, схилившись на яку спав маленький бронзовий гномик.

На таких гномиків натикаєшся у місті у зовсім несподіваних місцях. Один сидить на голубі підвіконні будинку, два інших підпирають гранітну кулю на одній із вулиць і т.д.

Є у Вроцлаві пам'ятник трагічно загиблим тваринам. Мається на увазі, що кіз, свиней, гусей, кролів люди забивали для їжі. Журналісти з нашої групи відразу почали вмошуватись на тварин, щоб сфотографуватись. А тварин вважають священними і їх можна тільки гладити. Мовляв, це приносить щастя.

«Що то є?»

Мова поляків начебто і схожа на нашу. Чим більше перебуваєш у країні, тим зрозумілішою вона стає. Але спершу...

Які можуть бути першими запитання туриста? Як пройти, скільки

– не розуміють. А виявляється треба казати: „Що то є?”

Одного разу нам призначили зустріч в центрі міста – біля ресторану „Пані Дульська”, сказали адресу. Треба б записати було, але спрацювала легковажність: за назвою знайдемо. За 15 хвилин до зустрічі ми з колегою починаємо питати, де ж знаходиться ресторан? А ніхто не знає. Ні один, ні другий, ні десятий. Всі адресу запитують. Напрягли мізки, згадали, що назва вулиці якось із ковбасою пов'язана. І почалося: чи то Ковбасна, чи то Ковбашня, чи просто Ковбасна. Зрештою, нам пояснили, де знаходиться вулиця Ковбашніца. Прийшли туди, а про ресторан „Пані Дульська” ніхто сном й духом і тут не чув. Якийсь добрий пан телефонував навіть в довідкову службу – нема. Зрештою, зовсім вже не сподіваючись не те, що на обід, навіть на зустріч із своїми, ми ресторан знайшли в кінці вулиці. Він новозбудований, тому про нього ніхто й не знав.

Іншого разу, заблукавши, запитали, де наш готель. Сказали, що такого взагалі нема. „Як нема, ми в ньому живемо!”

Загалом, поляки – дуже привітні і гостинні люди. Чимало з них знає російську, українську, англійську мови. Відчуття, що ти знаходишся в чужій, невідомій країні, не виникало. А по приїзді в Київ мені здавалося, що всі говорять польською.

Наталія ПАВЛЕНКО

Ага, ледве не забула. Польське ноу-хау. В барах до пива додають сироп. Такий напій п'ють дівчата. Коштує 5 злотих.

Авторка вподобала таку близьку для кожного українця тварину

В університеті свого часу виступали із своїми творами Берліоз, Ліст, Паганіні, Шуберт. Є версія, що Брамсу вручали тут високу нагороду, спеціально для цього випадку він написав „Гаудеамус”, який згодом став міжнародним гімном студентів.

ГРОШІ

Національна валюта Польщі – злотий. Банківський курс 1.7 – 1.8 гривні за 1 злотий. Середня зарплата в гривнях – 2600-3000. Житлово-комунальні послуги за двокімнатну квартиру обійдуться в 1200-1400 гривень. Допомога по безробіттю близько 1000 гривень. Кілограм шоколадних цукерок коштує в межах 50 гривень.

Квадратний метр житла у Вроцлаві оцінений в \$ 3 тисячі. Місто вважається дорогим.

У „канторах” – польських пунктах обміну валюти – гривні приймають рідко. Краще брати з собою долари чи євро.

не утримується в ідеальному порядку. Європа, одним словом. Куди не кинь оком, будівельні майданчики. Місто зростає і процвітає.

працює і зараз. Відразу за площею – базарчик. Тут цілодобово продають живі квіти. Стало традицією призначати побачення біля ратуші. Але перед цим юнак обов'язково завертає на базарчик. Окрім загальноновизнаної величї костелів, розкоші і парків, краси островів, є тут і маленькі цікавинки, непомітні на перший погляд.

У Вроцлаві поширена легенда про те, що кілька століть тому містом блукав гномик у помаранчевому капелюсі. Після його мандрів на будинках і мостах з'явилися зображення гномів. Вони

У Вроцлаві поширена легенда про те, що кілька століть тому містом блукав гномик у помаранчевому капелюсі. Після його мандрів на будинках і мостах з'явилися зображення гномів. Вони

У Вроцлаві поширена легенда про те, що кілька століть тому містом блукав гномик у помаранчевому капелюсі. Після його мандрів на будинках і мостах з'явилися зображення гномів. Вони

У Вроцлаві поширена легенда про те, що кілька століть тому містом блукав гномик у помаранчевому капелюсі. Після його мандрів на будинках і мостах з'явилися зображення гномів. Вони

Найменша будівля у Вроцлаві – музей гномиків